

REDACTIA

Arad, Str. Anlosh (Adam)

ABO NENTUL

Pertru Austro-Ungaria
de un an fl. 10; pe 1/2,
an fl. 6; pe 1/4 de an
fl. 2.50 pe 1 lună fl.

N-rii de Duminecă pe
an fl. 2.—

Pertru România și străinătate:
pe an 40 franci.

Manuscrisuri nu se înapoiază.

ADMINISTRAȚIA

Arad, Str. Anlosh (Adam)

DISTRIBUȚIUNEA

cu 1 pe guvernământ: prima din
7 cr.; a doua oară 6 cr.;
a treia oară 4 cr. și timbru
de 30 ct. de fiecare parte
caștun.

Ata: abonamentele care și
lașorturile sunt a se plăti
înainte în Arad.

Scrisori referențe pe
prețuri.

TRIBUNA POPORULUI

SITUATIA.

(*) În Austria situația e încă tot încurcată. Aceasta o probează și știrile contradictorii ce aproape zilnic sosesc de la Viena. Până acum s'a crezut că Cehii vor urma a face o obstrucțiune care să zădărnicească votarea proiectelor de legi absolut necesare pentru ca de la anul nou încolo mersul afacerilor statului să nu se poticnească. Acum se știe însă că Cehii numai vor marea obstrucțiunea, nu vor și face-o însă.

Ear cauza acestei schimbări în atitudinea Cehilor este pe d'oparte înțelegerea tacită între partide și guvern că actualului prim ministru va demisiona îndată ce s'a votat bugetul provisor, pe de altă parte pentru că Cehii în chestia cuotei și a afacerilor economico-comerciale sunt angajați împreună cu Kaizl, fostul ministru de finanțe.

Se speră așa, că până la 28 Decembrie proiectele de legi depuse deja în Reichsrath, vor fi discutate și votate.

Cu toate acestea, guvernul ungar va cere fixarea unui termen pentru punerea în aplicare a acestor legi. Ear dacă până Joui după Crăciun (28 Dec.) nu se va fi terminat în Reichsrath discuția și nici nu vor fi votate proiectele de legi, guvernul ungar va pretinde celui austriac ca îndată să aplice provisorul și transacțiunea economică pe baza § lui 14, cât despre cuota, să se ceară decizia M. Sale Monarhului.

Se pare însă că nici în Dieta ungară proiectul pentru stabilirea cuotei nu va trece așa ușor, după cum se crezuse. Deoarece însă ori cât s'ar discuta, cuota și așa nu se va micșora, ci rămâne 34.6 chiar și când va hotărî M. Sa Monarhul, deoarece și El a primit punctul de vedere al comisiei de cuota, Széll va interveni pe lângă opoziție pentru a se face posibilă votarea cuotei încă înainte de anul nou. Din partea lui, ar voi astfel să ușureze și M. Sale Monarhului poziția când va veni vremea ca El să decidă cuota (stabilind raportul primit deja într'un parlament al Senu). D'aceea probabil că ședințele Dietei se vor prelungi și de va fi nevoie se vor ține și ședințe de noapte.

Cu un cuvânt: și dincoace și dincolo de Leitha greutate și nesigurantă.

Se remarcă în această situație epistola lui Apponyi, care pentru înalte considerațiuni politice trage dunga peste întregi sa luptă din trecut contra cuotei, declarând că și când numai de la dînsul ar depinde primii ea ori respingerea urcării cuotei, ar vota urcarea, știind că raportul stabilit de comisiune este cel mai favorabil față Ungariei și Austriei vor pretinde tot mai mult.

De ce să pretindă tot mai mult și de ce să facă ei greutate înțelegerea cu Ungurii?

O explică Kovács Albert, un mare aderent al lui Apponyi și distins scriitor maghiar, care în n-rul de la 7 Dec. al ziarului „Budapesti Hirlap” sub titlul „Cuota și patriotism” spune Ungurilor să nu facă greutate cu ocazia urcării cuotei. Ci să considere ca o datorie patriotică a nu face nici o greutate Suveranului, căci toate în urăturile ce s'ar naște, împotriva Ungurilor s'ar rezbuna!

Îi îndeamnă să fie politici și patrioți, să înțeleagă, că sunt singurul popor a cărui existență e legată de existența Austriei și prin urmare de casa Domnitoare a „Habsburgilor... Germani, Slavi, Români, fiecare are în ce parte să tragă, având în jurul monarhiei frați cu împărații și regate înfloritoare. Dar Ungurii? Ei ce ar face când Austria s'ar desface în stătea părți câte neamuri de popoare are?!... Ungurii ar rămâne singuri și slăbiți.

Ear contribuind și Dieta maghiară la mărirea chaosului din monarhie, fără îndoială că Ungurii ar contribui la slăbirea Monarhiei. Cine nu vede oare, că dacă se dă acum lovitură transacțiunii între cele două state, scade prestigiul monarhiei întregi și se dă o lovitură la toate statele care se dă o lovitură la toate statele.

Etă motivele pentru care numitul publicist maghiar îi conjura pe Unguri să fie oameni cuminți și de sigur aceste-s și motivele politice pentru care contele Apponyi s'a declarat și el un aderent atât de hotărît al urcării cuotei.

Numai dacă s'ar găsi bărbați de stat maghiari cari să dea aceiași importanță și altor chestii, tot atât de gingașe pentru siguranța și prosperarea monarhiei! Chestia naționalităților adevă, chiar dacă nu va fi atât de urgentă ca rezolvarea cuotei de pildă, în importanță nu-1 stă însă mult îndată.

INTĂIA JERTFA. În articolul său despre care vorbim în primul articol de azi, Kovács Albert scrie următoarele în B. Hirlap, (7 Dec):

„Intăia jertfă ce trebuie să aducem acum îndată în interesul general al monarhiei, este ridicarea cu 3 procente a cuotei. Admit că matematicesște lucrul acesta nu este motivat; afirm însă, că încercăturile în monarhie tocmai în lucrul acesta sunt așa de caracteristice, ca să nu se curioase, încât Monarhului i-a fost permis și chiar e naturală dorința lui de a cere ca Ungaria să contribuie cu jertfa aceasta la descurcarea lucrurilor. Nu lipsa dragostei pentru noi, ci datorită le s'le de monarh l'au îndemnat să facă aceasta; ear' apelul s'ea pentru împlinirea unei datorii grele, numai acele națiuni îl putea adresă; a căr'i existență este legată cu existența monarhiei. Ear' dacă, de pildă, încercăturile în Austria și tendințele de destrămare ar lua o proporție atât de mare, că întreaga oștire maghiară ar trebui să treacă Leitha și ar trebui să facem rînduială vîrsînd sîngels a mîi de vieți de ai noștri, ei bine: am fi datorii să aducem și jertfa aceasta întru apărarea intereselor noastre și a existenței noastre!”

Afacerea gimnasilui dela Brașov.

Semioficioasa „Fővárosi Tudósító” aduce știrea, înregistrată de întreaga presă maghiară, că în urma tratativelor ce s'au urmat între guvernul României și, prin intermediul ministrului de externe, între guvernul maghiar, acesta a conce: ca statul român să dea renta pentru gimnasiul român din Brașov.

„Egyetértés” (nrul dela 10 Dec.) se face a nu ști că e vorba de renta ce statul român o datorește gimnasiului, ci scrie de subvenție, amenințînd:

„Dacă știrea aceasta se adevărește, va revolta, cu o putere elementară, întreaga maghiarime în contra noului regim (Széll)“.

Se înțelege, amenințarea aceasta are tocmai valoarea celei a lui Polonyi, care înainte cu vre-o trei săptămîni zisesse că dacă se va urca cuota, va izbucni revoluția!

Bietul Jeszensky, care a fost pus la serviciul paseportelor în ministeriul de interne, ca ajutor conșilierului Sélley, din puternic ce fusese sub Bánffy, atîta mai poate și el: sperie lumea prin coloanele lui „Egyetértés“.

Zice anume că „subvenția” se dă pentru ca tinerimea din liceul român să fie crescută în spirit iredentist, și astfel întreaga „subvenție” este un atentat

De aceea concludem:

„Nu cunoaștem glumă în asemenea chestii. Ci invităm pe cei competenți: să declare că această călcare a demnității nu numai că e neadeverată, dar' că este și absolut cu neputință“...

Rămâne să vedem dacă între Unguri se gîsesc îndestul pentru a porni pe chestia aceasta o campanie de... „tradare“!

Războiul dintre Englezii și Buri.

Răzcoala holandezilor din întreaga țeara Capland se lățește tot mai tare, astfel că, pe când Englezilor din Africa le vor sosi noile trupe de ajutor din Anglia, — Buri încă se pot aștepta la un puternic sprigin din partea fraților lor răsculați.

O singură veste mai „ambucurătoare” pentru Englezii ar fi, că legătura de tren și telegrafică cu Modder-River s'a redeschis earăși. Împregurarea aceasta Englezii au și folosit-o la moment, trimițînd în lume știri despre o „biruință” repurtată împotriva Burilor. Această învingere ar fi aceea de la Arundel spre meazăzi, unde ar fi silit la retragere o trupă de vre-o mie de Buri, ear' ei să fi avut o pierdere de „un singur” rănit.

Dacă Maseking ul se susține încă, el sigur și în scurtă vreme are să cadă în mâinile Burilor; Ladysmith ul e ajuns la ultimul grad al puterii sale de rezistență ear' Kimberley numai pe lângă cea mai d'sperată apărare mai poate fi suținut de trupelul lui Methuen în contra bombardării puternice din partea Burilor.

Știrile mai noue sunt următoarele: Londra, 9 Decembrie. Un locuitor din Ladysmith, anume Thorold, care Marție

trecută a scăpat toafăr din orașul împresurat, a ajuns Joi la Ferere, unde a povestit despre bombardamentul asupra Ladysmithului. Zice, că de la împresurarea orașului 20 (?!) de Englezi au căzut sub focurile Burilor, că de câteva zile activitatea tenurilor acestora a început să slăbească (?), și că paguba suferită acolo până acum de Englezi, e foarte nelăsemnată.

Agenției „Reuter” cu datul 9 Decemvrie n. 1 se raportează (peste Weener) din Ladysmith: Din 1 Noemvrie până acum dintre Englezi au căzut 5 ofițeri și 25 soldați, apoi 15 ofițeri și 130 răniți; trei oameni au dispărut. Buri stau gata în tabere închise în giurul Ladysmithului. Oștenii englezi sunt sărătoși și veseli.

Ministerul englez de războiu publică o telegramă a comandantului din Capstadt cu datul 8 Decemvrie seara, în care se zice: Puterea armată a Burilor din apropierea generalului Gatacre se împarte astfel: la Dortrecht 800 de oameni, din Jamestown la drumul spre Dortrecht 700 oameni cu 6 tunuri și în Stormberg stau gata 1500 de oameni. Afară de aceștia Buri mai au o putere armată necunoscută în Waterfall și 400 de oameni în Molveno.

Petersburg, 9 Decemvrie. Subcolonelul Gurco a fost rădăuit din partea ministrului de războiu rus în tabăra principelui a Burilor.

Din Dietă.

— Ședința dela 9 Decemvrie. —

Intreaga ședință s'a petrecut cu vorbirea lui Polonyi, care timp de 5 ore a combătut ridicarea cuotei. Chiar și adversarii lui recunosc că a vorbit cu un aparat științific rar în felul lui, adunînd multe date statistice întru a dovedi că țeara nu poate suporta ridicarea cuotei, precum a citat și articole de legi întru a slăbi situația guvernului.

Importanța a fost însă propunerea pe care Polonyi a depus-o în numele a 11 soți de principii 48-ști. Ei nu se mai pun adevă pe terenul absolutei negațiuni, spunînd că în afară de persoana monarhului nu mai vor să aibă nimic comun cu Austriei, ei zic: deoarece ce transacțiunea actuală s'a dovedit defectuoasă din punct de vedere constituțional, statul ungar să încerce a încheia o altă înțelegere cu popoarele din Austria, abandonînd instituțiunea armatei comune și a diplomației comune, precum și alte lucruri comune, ce s'au dezvoltat dela 1867 încoaci.

Cum să se înțeleagă însă Ungurii cu popoarele din Austria, atât de învrăjbite între ele și cari nu se înțeleg decât asupra unui singur lucru: cum să combată pe Unguri, — n'a spus-o Polonyi. Poate va spune-o șeful său, Ugron. Vom vedea.

Disciplina bisericească.

Una din misiunile sistemului Me-
tlianist era că prin inconsecvențele
și nedreptățile sale a împins pro-
țimea la ceartă între sine și apoi cu
învețătorimea în detrimentul autori-
tății preoțimii și a forurilor biseri-
cești.

Pentru curmarea acestor rele,
cari atâta sguđuire au produs în bise-
riceă, consistorul arădan a recurs la
aspre mijloace.

Casul e scandalul preoților din
Giula, ventilat prin foi; și adevă-
tul Gubaș pretindea pentru sine o
înarmorântare care era a preotului
Beșan. La casa mortuară se întâlnește
și se înceieră spre scandalizarea
poporului. Preotul Gubaș îl dă apoi
pe preotul Beșan în judecată civilă.
Consistorul îi citează ca să rezolve
bisericește afacerea, dar preotul Gu-
baș de și rugat de iertare din par-
tea colegului său, nu abstea dela ca-
lea civilă, dela care și cere satisfac-
ție pentru lesa primită.

Consistorul apoi în interesul dis-
ciplinei bisericesti aplică canonul care
oprește preotului de a recurge la
judecătoria civilă în afacerile biseri-
cești, și pe temeiul acestui canon
consistorul a suspendat pe ambii
preoți bătăuși dela oficiu, interzicân-
du-le totodată de a se prezenta în
reverenți înaintea judecătorei civile
la pertractare, ei în civil, conform
canonului care legiuiește degradare
pentru atari cazuri.

De ar fi ca exemplul statuat să
prevină certe dintr-o direcție bis-
ericesti atât de spornice sub siste-
mul sibiuan, amândoi sibiuanii
nu ar fi dușmanii bisericesti profitați.

Aproprio-se tot sufletul scârbit ca-
tra judecata bisericesti, căci și ru-
dolegilor s'a curmat.

ODIOȘII.

Simțind odiul ce și au luat asup-
ra lor 1) prin punerea în discuție a
Fondului Iancu, 2) prin înănuarile

perfide că fondul l'am fi mâncat noi
chiar la fondarea ziarului nostru, —
3) prin reproducerea celor mai neru-
șinate calomnii apărute în presa ma-
ghiară și astfel: 4) prin înscenarea
întregului proces, aruncând pe Albini
în temniță preventivă ear în urmă
5) provocând confiscarea Fondului, cei
din jurul „autorizatei“ caută să se
eschiveze de sub ori-ce răspundere.

Astfel, în n-rul dela 6 Decemvre
publică un proces verbal, iscălit de
Daianu și alți doi soți, vrând să de-
monstreze că la 26 Iunie n. 1899 s'a
presintat în redacția lor dl Aurel
Munteanu (advocat în Orăștie), care:

„a declarat noted, și ostentativ, cu un
fel de laută, că dășul a pus la cale înre-
venirea averenului prin autoritățile sale, în
causa fondului, din care intervenire a re-
sultat arestarea lui Albini, și procesul, ce
nici azi nu s'a sfârșit.

„Dl Munteanu a mărturisit fron-
că el s'a dus la Jaszenszky, în secția naționali-
știlor, și l'a rugat să intervină, pentru-că
„noi, Românii am vrea să știm cine s'a vi-
novățit, și să avem banii, ce l'au colce-
bit“.

„La 2 zile, după visita mea la Je-
szenszky — zice dl Munteanu, — a apărut în
„Bud. Hirlap“, o corespondență datată din
„Sibiu“ Era aproape din cuvânt în cu-
vânt conversația mea cu Jaszenszky.

„Eu l'am fost spus, — zicea dl Mun-
teanu, — că la secția din Sibiu se gisese
datele necesare pentru a se porni procesul
și s'a pornit, și oată acum avem banii as-
gurați.

Citind acest proces verbal, ne-
am zis: fie chiar așa, admitând că
într'adevăr Iaszenszky numai la în-
demnul dlui Munteanu a pornit pro-
cesul, un fapt rămâne în picioare:
înaintea opiniei publice judele de in-
terdicție „Triunei“ s'a sprijinit, prin
acestea și motiva deținerea și schin-
giurora lui Albini și înaintea judecăt-
rii prin grămada de articole
dataniste căuta să stoarcă jude-
cătorilor un verdict de culpabili-
tate! Chiar după ce a fost achitat
Albini, „Tribuna“ și atunci a căutat
să-l calomnieze, spunând cu o cinică
reutate că numai „în urma lip-
silor de dovezi“ Albini a scăpat de
osândă, după cum nici pentru cele

12 luni și 14 zile de arest ce pe ne-
drecht a suferit Albini, naționalistul si-
bieni nu au avut nici un cuvânt de
protestare, dincontra: l'au lovit și cât
a stat în temniță.

Așa, că în cazul cel mai bun cei
din jurul dlui Rațiu și chiar pretin-
dul president, sunt compli- ai dlui
Munteanu în înscenarea acestui pro-
ces.

Vine însă acum și dl Munteanu
și răspunde „autorizațiilor“:

„Eu este adevărat că eu cu ceva
„lauda“ (?) v'asii fi comunicat, că am făcut
pașii pentru cercetarea cauzei, deoarece-
ce am aflat de un lucru foarte natural și cin-
stit, că dacă se bănuiesc mai mulți de un
astfelu de lucru rușinos, precum Vați
bănuiește Dvoastre unii pe alții, e interes co-
mun românesc să se știe că:

oare furat resp ctive defraudat sa
banii meniți pentru un scop așa mare? ori
ba?

și dacă da,—apoi sese știe că cine a
fost făptuitorul ticălos, ca să înceteze bă-
nuirile.

Și vedeți că a fost bine că sa cerce-
tat cauza, că procesul a dovedit că: nu s'a
comis nici o defraudare, ci banii s' de fa-
ciă!

dar Ve întreb că din Iulie 899 până
azi nuți avut Dvoastre timp destul ca se
publicați cea ce vam comunicat eu? că eu
vam imputernicit atunci îndată; și dacă
Var conduce totdeauna motive reale și o-
biective, ați fi publicat mai înainte, și nu
numai acum ca un fel de seară după ată-
tea certe.

Ea, precum vedeți nam acusat nici
nam bănuiește pe nimeni“.

Ce reiese din aceasta? Că dl
Munteanu numai după-ce s'a ridicat
în public bănuiala, s'a amestecat
și d'sa la mijloc. Ear' bănuiala
cine a ridicat-o denunțarea cine
din „Kolozsvár“ în care eram ar-
tați că am mâncat fondul?

La asta să răspunda „autori-
zațiilor“?

După de gete zadarnic mai caută
să se ascunda, zadarnic vor să se
scuturo de gloria pe care vor se a-
runcce întreagă în cărea dlui Aurel
Munteanu!

O palmă calomniatorilor

Suntem rugați să publicăm
mătoarea:

Declarațiune:

Comitetul parohial din Soborșin
fiând depre calomnia ce sa aduce Pa-
șiei Sale Domnului Episcop Iosif Golă,
corespondența publicată în Nrul din 31
Decemvre n. al „Tribunei“ din Sibiu, la
mele său și al comunei bisericesti, del
cu toată solemnitatea, ci:

1. P. S. Sa Dl Episcop amăsă
riștii generale a întregel parohii, a
invitat și rugat prin o deputațiune
membruit din comit. parohial, ca să
să ne sfînșimă biser ca.

2. Prea Sfinția Sa n'a preins, și
munia bisericescă n'a plătit P. Sal
sânșirea bisericesti nici un onorar. Sana
100 fl. în înțelesul deciziunei prealabile
comitetului parohial, care când a de-
sânșirea bisericesti prin Archiercu, a
asupra Sa totodată și zugajamentul pe
suportarea speselor obveninde, s'a
prin episcopul și parohial local —
măsurat prealabilei înțelegeri avute cu
D. protopop tractual — la mâna Rev.
disimul și domni aseser Consistorial Iosif
Pop, parte pentru acoperirea speselor
cu cumpărarea lucrurilor necesari la
sânșirea, parte pentru acoperirea speselor
de călășone a suitei P. Sal.

3. Venirea Prea Sfinției Sale, D.
nului Episcop în mijlocul nostru ne-a
curat o bucurie și mângiere nespusă,
va răbănce pururea ca o amintire acua
în inimile noastre și ale tuturor credin-
șilor acestei parohii. Suntem cu deose-
bilitate încredere și alipire cătră Prea bucul
Archiepiscop, — dreptaceea dăm în
mitate expresiune indignațiunei noastre
de răutățioșele iasinuării la adresa
și de călășone după vecinșine pe
nerușinat al numitei corespondențe.

Dat în Soborșin, la 8 Decemvre
1899.

Comitetul parohial:

Iosif Ognean, pres. com. parohial
Eftimie Mladin, episcop. Partheleimon
dorovicu învățător în pensiuine. Prot.
Givulescu, învățător. Todor Petruț, Ion
din, Arsenie Tripa, Găgor David, jude
Vines, Constantin David, Sofrone Pop
Crașan Todor, Dalkó Izidor, Horvat
fan, Alexandru Savu, învățător.

„Buzele li erau strinse, nasul contrac-
tat, ear pe față li rămase o expresie
de severitate, accentuată de boală și de moarte
în mâinile sale așezate pe piept, se pără-
că ține strins o cruce și o spadă — la
trăna sa spadă, care a făcut să curgă sân-
gele inamicilor.

„Pe părți, femeile pictate pe tablouri
li surideau, și în odaie câte va fotoliori ga-
nsite cu șofă învechită.

„La dreapta patului pe o masă mică
era o cruce între două lumini, în două
unghiuri peșite de m'asă pe care se observa
panglica roșie a ordanului Saint Louis. Ea
s' așuga se găsia trei scăunage gotice
pentru închinat, scu p'ate cu armele fact-
liei Roche-Fontenay.

„Când intrarăm, doamna Bandy al-
tea la genunchi pe unul din aceste sca-
nase; ea se ridică salută rece și își con-
tinuă rugăciunea.

„Ingenunchiat lângă d'asa și încep-
a recita încet o rugăciune, și toată familia
făcu a elăși lucră împregiurul patului fa-
nebru.

„Puțin după aceea un servitor veni
și anunță sosirea notarului Renault. Cu
toate că baronul era singurul mostenitor
al marchizului, el fu însoțit de două rude
mai apropiate până în salon. Rămăsel în
odaie cu d'na Bandy, în genunchi amândoi
lângă pat și cu alte câte-va persoane, când
după câte-va momente fui avertizat printr'un
valet, că baronul vrea să-mi vorbească. De-
scinsei imediat. Când intră în salon fui izbit
de fisionomia gravă a lui Hubert, precum și a

„VOLTA TRIBUNEI POPORULUI“

O istorie veche

Nuvelă de Paul Hérissey.
(Fine.)

„In acest timp domnul Paul părăsi
hainele sale bărbătești spre viziunea tuturor
și se arătă în public sub numele de doamna
Bandy.

„Ca motiv făcu pe marchizul să tole-
raze un asemenea scandal, foșnal acuma
când casul recomposi suă pentru cre-
dincioșii partidul regalist? Nimeni nu
știa, nici măcar bănuia ceva.

„Se pretindea însă că doamna Bandy
era o fată din popor crescută de un urmaș
al familiei Roche-Fontenay și aristocrația
nu tolera o asemenea neregulată situație.

„Baronesa Tréville, mama amicului
nostru, părăsi și dinsa pe fratele său, ne-
permițând ca locul doamnelor de Fontenay
să mai fie ocupat de Dumazeau știe de
cine!

„Marchizul nu era omul care să se
supra tuturor acestor pedepse. Până la
moarte suferi condamnarea de a trăi izolat,
petrecându-și vremea cu vântul sau cu
că ară, în tovarășia doamnei Bandy.

„Amândoi trăiră în astfel de condi-
țiuni mulți ani și puțin câte puțin bătă-
nește înainta. Rūd pe rūd, bătrânii gen-
tești muriră, și pe la 1830 baroneasa Tré-
ville dispăru și d'asa, lăsând pe fiul său
orfau.

„Amicul nostru era atunci un tân-
șter de douăzeci și cinci de ani. La curie,
unde avu ocaziune să apară de mai multe
ori, precum și la palatele cele mai bogate
din Saint-Germain, din cauza inteligenței
sale, atrăsese simpatia tuturor. Cu toate
că averea sa nu era așa de considerabilă,
un viitor fericit li suridea și căsătorii no-
bile și bogate li se propuneau.

„Toate propunerile fură însă în zadar.
Câte-va luni după aceea, baronul trebui să
revie în orașelul nostru pentru a și regala
afacerile și în timpul acestei șederi se con-
firmă svonul despre intenția sa de a se
căsători cu domnișoara Yseult de Beaumont,
care trebui să dovie mai târziu mătrea
dumitale. El se gândia de multă vreme
la această căsătorie, și cum am asstat la
ultimele momente ale mamei sale, el își
în red nță proiectul său, rugându-mă de a
face demersurile necesare la familia de
Beaumont.

„In această familie veniam de multă
vreme.

„Când părăsi armata pentru a reintra
în administrațiunea diocesană ca secretar
particular al monseniorului Grandin, mort
acuma, operele mele mă puseră în relații cu
doamna de Beaumont. De altminteru titlul
de veșnic dubovnic militar, lmi ajungea ca
să fiu primit într-o familie, ai cărei membri,
mai teji, au putat spada.

„Misiunea mea avea deci șanse de re-
ușită.

„Domnul de Beaumont, într'adevăr,
primi propunerea cu satisfacție, lmi pro-
mise că va medita serios a-upra ei și că

va consulta dorința fiicei sale. În urmă lmi
fixă o zi pentru răspuns. Fără a întârzia,
comunicai lui Habert rezultatul demersului
meu. El sosi imediat, gata de a face ce
recea și desinse în castelul familiei, care
rămase închis de la moartea doamnei d'
Tréville. Eram departe atât uaul, cât și al-
tul de a bănuie evenimentele cari aveau să
se întemple.

„Două zile după sosirea baronului, un
mesager trimis călare din Saint-Mandé, li
predase pe la două d. a. următorul bilet:

„Baronul de Tréville este rugat să
vie imediat la castelul Saint-Mandé. Mar-
chizul de Roche-Fontenay, a căui stare e
desp'rată, manifestă înaintea de moarte,
dorința de a revedea pe nepotul său. La
aceeași oră și prin același mesager, eram
informat că muribundul cerea ultimele
grijuri. În grabă alergai să caut pe baron;
după aproape două ceasuri, descind m la
poarta castelului Saint-Mandé. Cu toată
graba noștră ajunsesem prea târziu. Mar-
chizul Roche-Fontenay murise în etate de
optzeci și șapte de ani.

„Vestea morții se răspândise în toate
împregiurimile. Câți-va membri veniseră de
prin castelurile din apropiere și ne aștep-
tau în vestibul.

„După câte-va stringeri liniștite de
mână, urcarăm amândoi în camera mor-
tuară.

„Corpul marchizului se odihnea pe un
pat mare sub un alceov galben, al cărui
perdele cădeau de ambele părți ale culcu-
șului fanebru.

Eată acum prima notiță ce a luat „Tribuna” despre afacerea, la care se raportă declarația de mai sus.

„S'a schimbat „sistemul”. Ni se scriu următoarele: „Până acum încă n'am auzit, ca un episcop român să pretindă 100 fi: zeci de florini, dela o biserică sărăcă pentru actual sfințire! Cel-ce servește altarul, dela altar să se hrănească, dar' să nu-l ruineze. Atât face competența mea, pe care o dau bisericei”. Așa glăsuț-au în toate vremile următoare: Iisus dând plădă de jertfă credincioșilor. Dar' s'a schimbat „sistemul”. Parintele Goldis făcând calea pe o oră cu trenul, a pretins pentru slujba dumnezească, săvârșită la sfințirea bisericei din Săborșin 100 fl. la rugăriile lor înduratu s'au cei doi neam străini și li-au venit într'ajutor, ca potrivit le-a să zidească Dumnezeu nostru. Și când terminat a fost, — credincioșilor nu li-a rămas decât bucuria faptei împlinite și credința în Dzeu, — a venit episcopul și pentru-că a deschis împetratului Măriei țele locuinței Sale, a pretins din istovita lor ladă bisuricească o sută de floreni. Cu puțin li-a mai rămas voi-au credincioșii să înfrunsește casa Tatălui, dar episcopul despăiat biserica de podoaba e.

„Ce z ceți la „nata” asta dlor pătați? Dar nu vă mai spalați, căci e de giabal „sistemul” s'a schimbat. Avia comitetelor arhiepiscopale și dlor preoți!”

A mai urmat apoi un raport de coloane în autorisată, în care cu nerușinare nemai pomenită în presa română, fost-au calomniati și injurați câți sunt înjuriul Episcopului Goldis și întreg Sinodul care l'a ales.

NOUȚĂȚI

Arad, 11 Decembrie 1899.

Repasul de Duminecă și sărbătorile catolice. Ministerul unghuresc de comerțiu anunță, că Duminecă, în 24 Decembrie st. fiind ajunul Crăciunului catolic, și în Dumineca din 31 Decembrie, ca prezenta anului nou catolic, toate prăvăliile și atelierile industriale ziua întregă pot să stea deschise, pentru publicul cumăcător.

Iarna s'a început teneinic. De patru zile ninge într'una. Era și

de-lăși domni. Cât despre notarul Romănt, a cărui față se ascundea sub enor ochelari, el păstra nepăsarea omului înălțat cu situațiunile superioare și cu înregiurările grele. În două cuvinte Hubert explică că doamna Bandy era legătara universală a marchizului.

„Baronul nu putea să aibă în viitor o relație cu această femeie și el înțelegea, că dublul meu caracter de preot și de meten făcea din mine interpretul natural al doamna Bandy și familia marchizului. Astfel, cu toate că mi păru rău că sunt mesecat în astfel de evenimente, mă duceam să caut pe bătrân.”

„Ajunsă jos, ea ascuță într'o imobilitate de statuă citirea actului care o înălțea, fără condiții, nici rezerve, moștenirea marchizului.

„La auzul celei din urmă voințe a marchizului, noi ne est-p'am la o violență învenire de ură în contra aceluia, cari au apărut-o mai ales pentru-că e fată din nepot. Dar' ea nu zise decât:

„Dacă nu vă supărați, vă rog a-mi da testamentul”. Când li primi din mână testamentul, li percurse repede cu ochi. Apoi, propișan: u-se de sobă, fără a zice nici un cuvânt, li aruncă în foc, unde se transformă în cenușă după câteva clipe. Când nici o urmă de testament nu mai rămase, veni lângă baron și cu un glas mișcat, pe când baronul îi curgeau din ochi, li zise:

„Totul vă aparține. Ceea ce vă rog e să-mi dați voie să mai rămân aici încă câteva zile, până după înmormântarea marchizului”. Și aștepta răspunsul baronului.

vremea, căci seceta amenința toate sămănăturile de toamnă.

Din toate părțile țerii se anunța că zăpada cade mereu.

Mircea Delamare... Înaintea tribunalului. Eată un erou de roman. A fost preot în Prigor — e vorba de Teodor Câmpean — dar nu s'a mulțumit cu serviciul divin, ci a crezut că e mai bine să se închine Ma-monului. D'aceea s'a făcut negustor de ra-chiuri, desfăcându-și marfa în Viena și Bucurști; s'a apucat apoi să cumpere moșii și cu hârtii false, păcăind mai multe bănci, a luat împrumut ca la 100.000 fl. până ce într'o bună dimineață, caută-l de unde nu-l: popa Câmpeanu s'a exilat de bună voie, lăsând multe lucruri în neorânduială, mai ales cambii neregulate! S'a refugiat întâiu la Iași. D'acolo, ca martir ce era, s'a făcut corespondent al răposatei „Dreptate” din Timișoara. Isbucnește într'aste răzbelul greco turc. Haid atunci în Grecia, ca voluntar, să lupte pentru cauza creștinătății, ca preot ce era. Și-l trăgea „Dreptăți-niște corespondențe, deși era mai mare hazul să le citești. Combătea și el pe dl Sturdza că va face cu Ungurii ce făcuse Grecii cu Turcii: să le declare război!.. Ne și silise într'un rând să înreg-străm ne-sbățiile cu cari umplea coloanele „Dreptă-ți”... După ce i-a ajutat pe Greci să bată bine pe Turci și a fost în frunte când cu fuga de la Domokos, Câmpean alias Mircea Delamare nu s'a mai oprit de cât tocmai la maica Roma, cum ar zice baciul Cârțean. Se vede însă că și în Italia se găsește „tră-dători” ca Sturdza, și oamenii răsunători, destul că a fost adus d'acolo per sup și acum marele și incurcatul proces se des-bate în fața unei secții a tribunalului care s'a dus să judece cauza la Bozovicu, fiind acolo grosul martorilor, un regiment întreg.

Nu lipsesc de cât 2-3 „costoși” cari să manifesteze, pentru că desigur tribunalul luptător și colaborator al lui Dedu, care cu pana în mână a combătut și el pe Sturdza, ear în patrie din exilul pe bună voia earăși numai per sup a binevoit să vină pentru ași descurca socotelile..

Un jude regesc — condamnat la tem-niță. Se știe, cât de mare senzație pro-duse înaintea de aceasta cu vro cinci luni areșarea subjudelui regesc din Zenta, Dr. Schmidt Ist. au, care prin fel de fel de abuzuri și înșelătorii în oficiu defraudase o considerabilă sumă din banii ce încurgeau la judecatorie pentru felurite pedepse. După

Hubert de Tréville avea o prezență de spirit proprie gentilomilor, și grație că reia putea să scape din multe încurcături.

„Cu toate că doamna Bandy fu lip-sită de ori-ce mijloace, era evident că sa-crificiul unei averi căpătate în asemenea condiții nu putea fi răsplătită printr'o sumă de bani sau o altă concesie materială.

„O așa propunere n'ar fi servit decât de-a provoca un refus disprețuitor.

„De altminteri Hubert își dăduse seama de situație și el trebuia să lucreze cu destul tact pentru a împăca demnitătea sa cu noile obligațiuni:

„Vă mulțumesc, Doamnă, răspuse el”, pentru desinteresarea D voastră, dar', dacă accept moștenirea unchiului meu, e numai cu condiția ca d voastră să im arțiți cu mine bucuriile acestui castel; să consim-țiți de a trăi onorată și respectată ca o prietenă a mea, în fine să mă lăsați de a vă menține în tot-deauna locul, care trebuie să vă aparție acum.”

„Plecă ochii și parcă învină de acest amil de generositate, nu pronunță decât aceste cuvinte: „Să fie astfel cum doriți, domnule”, și întinse baronului mâna slabă. Hubert o sărută respectuos.

„Oara d junului sosei și trecură în odaia de mâncare, Hubert de Tréville oferî brațul doamnei Bandy și o conduse în fața lui, la capătul mesei, în locul unde domnișoara de Beaumont trebuia să șearză câteva luni mai târziu.

„Cred că nu mai e nevoie să adaug, că noua situație a baronului făcea ne-realisabil proiectul de căsătorie.

o ședere de cinci luni în arest preventiv, judele defraudant a ajuns Joi, în 7 l. c. n. înaintea barei judecătorești, unde nu s'a putut apăra cu nimic altceva, de cât că a fost ușuratic și aceasta l'a împins la păcat. Tribunalul l'a condamnat la temniță ordinară pe un an și jumătate și la restituire banilor defrodați. Atât condamnatul jude, cât și procurorul au dat recurs contra sentinței, ear' la raparea apără-torului osânditul a fost lăsat provisor pe picior liber.

Ordin revocat. Zilele acestea guvernul austriac a revocat ordinul prin care se interzisese intrarea pe teritor austriac a porcilor din Arad. În urma acestei revocări, desigur pieța de porci a Aradului va fi ceva mai vie și prețul porcilor va crește

Pictorul maghiar, Munkácsy Mihály, despre care se știe că demult deja suferă de alienație, se află bolnav de moarte într'o casă de sănă a'e din Paris. Până acum nenorocitul artist continuu cânta pe patul saferințelor melodii rupte din operele lui Wagner.

O cântăreață maghiară — curentată. Se vestește din Prag, că o cântăreață maghiară, de 28 ani, din Ungaria, anume Csillag Ilona, mai înainte Stern Helén, este curentată din partea judecătorei de cerc din Eger (Boemia). Causa? — Ea'o: Artistă maghiară Csillag Stern a înșelat în chipul cel mai mișelesc: 900 fl. dela o modistă din Viena, dela o teatralistă, tot deacolo, 160 fl., dela o servitoare 50 fl., ear în Karlsbad 220 fl. dela un chelner. După toatej aceste isprăvuri artistice, dragălașa cântăreață a luat frunza'n buze și încă nu i-s'a dat de urmă.

Sinucidere în sala judecătorei. La o judecatorie din Turin s'a ținut zilele trecute judecată asupra unui tiner conte Didonato, acuzat pentru crima că a amărit pe o de condamnare, contele a scos revolverul și și-a tras un glonț în pept. Rănit de moarte, a fost dus la spital.

Un aristocrat hoț. Zilele trecute a fost deținut în New-York un domn din societatea înaltă, anume James Warwick Price, cumnatul prim-procurorului Statelor Unite. Ca înalt funcționar de bancă a furat timbre în preț de mai multe mii de dolari. Înaintea judelei hoțul aristocrat a și-a recunoscut păcatul și familia face tot posibilul, ca să-l scoată din cursă, mai ales că

Hubert singur renunță imediat la densusul, nevoind să impue unei tinere femei obligațiunile pe care le-a contractat cu fosta metresă a marchizului de Roche Fontenay. Puțin după aceea densusul părăsi cariera militară demisionând din armată, pentru a se ocupa cu administrația mo-șiilor sale.

„Doamna Bandy a murit acum câțiva ani și negustorul se stabilă îndată după aceea în orașul nostru. Aci regăsi de aceea, pe care a iubit-o și de care datoră l'a despărțit.

„Din momentul în care negustorul a erut o în căsătorie, mătușa D-tale n'a fost nici dntsa mai fericită. După doi ani de la nuntă, a rămas veduvă și cunoști în ce împregiurări a perdat acum cinci-spre-zeci ani pe unica ei fiică.

„Numai acei cari cunosc toate aceste nenorociri, își pot face idee, de că'a forță morală și pioasă resignare are nevoie pentru a păstra bunătața și indulgența sa”. — Stă-pănit de emoție, abatele Bouvy suspendă povestirea și își duse mâna la frunte. De-odată, ca și cum ar fi fost un vis, scoase cu repeziciune cîșul, exclamând:

„Cinci și jumătate! și credincioșii mă așteaptă”.

„Scuză-mă; timpul trece așa de repede când culegi vechi amintiri... Vicarul general își luă în grabă pălăria, cîșulovul și coborîră în imp euă scara. Se întinsecase dej. După ce traversară curtea episcopiei, abatele mă părăsi și dispăru îndată sub un portal negru al catedralei.

nu de mult s'a căsătorit cu o fată din cele mai elegante familii din societatea ame-ricană.

Panama din Belgrad. Am fost adus și noi știrea despre o panamă descoperită la oficiul de dare de consum din capitala Sârbiei. Cassarul Milan Simić, arestat d-ja, a mărturisit înaintea judelei de instrucție, că peste 100.000 de franci a defraudat din banii cassei. Stă în legătură cu această defraudățiune și amovarea primarului de până acum al Belgradului, N. Stefanović, prin decretul regelui Alexandru și înlocuirea lui prin Dr. I. Pantović, până acum șef de secție în ministeriul de interne.

Reforma artileriei italiene. Cu datul 9 Decembrie n. se vestește din Roma, că la un mare banchet din Turin prințul de Aosta a ținut o vorbire mai lungă, în care a accentuat mai ales, că o reformă în ceea ce privește artileria italiană este o trebu-ință indispensabilă și de cea mai mare urgență, pentru ca Italia să fie scutită de eventuale amăgiri amare.

Proiectul de lege electorală în Belgia, care atât de mult a agitat spiritele în țeară, a ajuns și în senat. După-cum se telegrafează acum din Bruxella, proiectul, primit în cameră, senatul l'a respins cu 47 contra 16 voturi.

Vulpe albă. În natura liberă peste tot animalele absolut albe sunt foarte rari. Vrabia, rânduneaua și cele mai multe ani-male de lângă casa omului mai pot să arate aplicarea spre albinism; cele seibatică însă numai foarte rar. O asemenea raritate s'a văzut zilele trecute în Barfa (Ungaria-de-sus), unde un vânător a împușcat o vulpe curat albă. A fost trimisă pentru împiere în institutul Drului Lendl din Pesta. Nici un singur fir de păr negru, nici o șă de unghie și ochii îi sunt albi ca zăpezile. Tul vânător ține atât de mult la acest rar venat al său, încât n'a vrut să vândă vul-pea nici pentru prețul de 300 fl., cât i-s'a imbiat pentru ea din partea unui museu din străinătate.

Cale ferată la Vesuv. Se vestește din Neapol, că o anume firmă Cook și fiu a primit dela guvernul italian îngăduință, să construiască din orașul Neapol o cale ferată până la vulcanul Vesuv.

Ultim cuvânt.

Poetul curții presidiale din Sibiu eată în ce chip toarnă la formă poetică gândirile ce sbuciumă și preocupă... „curtea”:

„Pitule și croșari
Să curgă șiroaie!”

ULTIME ȘTIRI

Alegerea directorului de la Născud nimicită.

În momentul din urmă primim următoarea telegramă:

Născud, 11 Decembrie. Mini-strul unghuresc de instrucție Wlas-sics a nimicit alegerea dlui Șotropa de director al gimnasiului și vo-tarea stipendiilor noi și vechi.

Viena, 10 Dec. Azi toată ziua Széll a conferat cu contele Clary. El a fost primit în audiență de M. Sa.

FIUME, 10 Dec. De trei zile dom-nește o furtună uriașă. Sunt pagube enorme.

Editio: Aurel Popovici-Barcianu.
Red. respons.: Ioan Russu Șirianu.

La administrația

„Tribunei Poporului“

se află în depozit apro. vânzare următoarele epuri și broșuri:

„Teoria dramei“ de Dr. Iosif Blaga. Preț 1 fl. 80 cr.

„Cuvântări bis. de Massilon traduse prin Ioan Genț. Preț 2 fl. 50 cr.

„Lupta pentru drept“ de Dr. R. Ihering traducea, de T. V. Pacășeanu. Preț 1 fl.

„Via vremuri apuse“ de Iudita Seceala. Preț 50 cr.

„Juvenilia“, proză și versuri de Sextil Pușcariu. Preț 80 cr.

„Mortad“, de Petru Vasile. Preț 60 cr.

„Pribeag“, de I. Secepal. Preț 75 cr.

La facerea comenzilor, cari se vor efectua prompt, rugăm a se adăuga și șoselele de poșta postal.

Administrațiunea „Trib Pop“

O carte bună. Distinsul nostru profesor din Brașov, Dl Vasile Cobză a scris o folositoare carte școlară: „Geografia pentru școlile populare, întocmită pe baza planului Ministerial de învățământ. Partea primă (pentru clasele III și IV), cu numeroase ilustrații și hărți colorate.“ Editura librăriei Curșu Brașov. Prețul unui exemplar 35 cr. Materialul tratat se extinde pe 68 pagini, în ordinea următoare: 1. Regiunile lumii, 2. Camuna, 3. Locuitorii și ocupațiunea lor, 4. Religie și limba locuitorilor, 5. Hotelul comunei, 6. Drumurile, 7. Anelul curgătoare, 8. Apă și stăpânire, 9. Mijloacele de comunicațiune, 10. Insulă, peninsula, golf, 11. Sesi, 12. Dealuri și văi, 13. Oazonul, 14. Desemnarea regiunilor lumii, 15. Harta, 16. Cereul, 17. Comitatul, 18. Ungaria. — II. „Ungaria și Europa.“ (Materialul clasei IV și V.) Ținutul muntos din Sudost, Caria Ungarică, Ținutul muntos Nordostic, Ținutul muntos Nordvestic, Ținutul deluros Sudvestic, Oșazul Fiuma și Ținutul lui, Ungaria în genere. Țerile aparținătoare Un-

gariei. Europa în genere“. La toate capitolele e alăturată câte o mapă colorată.

O recomandăm cu toată căldura învățătorilor noștri.

O nouă carte folositoare. Sub titlul: „Amicul Poporului, îndreptător în cauze administrative și judecătorești pentru poporul român, de Titu Vuculescu, pretor, a apărut tocmai acum în tipografia „Tribunei Poporului“ în Arad o carte în adevăr folositoare pentru popor. Ea se extinde pe 148 pagini, în format 8° mare, cu un tipar frumos și bine îngrijit, broșată elegant și scrisă într'un limbajiu la înțelesul poporului. Cuprinsul pe scurt al bogatului material al cărții este următorul:

I. Agricultură — II. Ape (mori de apă, navigare, broduri, plute). — III. Boalele și păstrarea vitelor. — IV. Cauze comunale. — V. Drumuri și vama. — VI. Finanțiere. VII. Industrie. — VIII. Judecătore. — IX. Matricule de stat. — X. Militare. — XI. Mine (Orărit) — XII. Moștenire. — XIII. Ordinea publică (Ajutor la nenorociri. Ațurarea furturilor din ață țară, Apa de soală, Ajutorarea zăcărilor, Adunări publice, Afaceri cu zăloage, Boalele epidemice, Bătărie, Curățirea coșurilor (hornuri) Curățirea ulitelor, Călea ferată, Cetățenia de stat, Escontarea, Edificări, Instruarea în joc, Invențiuni (descoperiri) Le-ga de presă, Lucruri găsite, Măsurarea bucatelor, Monumente istorice, Oșăzării, Plata medicului, Piața (Târguri), Poșta, Privilegi (Patente), Paza contra furtului, Societăți (bănci, casa de păstrare), Site de aramă, Sărență, Săminte de bucate, Instanțieri, Școală secretă, Ținerea cânilor, Trecerea în altă țară, Tipografia, Vanzarea bureților, Vanzarea de poști și prav de puscă, Venituri). — X.V. Orfanale. — XV. Păduri. — XVI. Pescuit XVII. Religioz. — XVIII. Școală — XIX. Sănătatea publică. — XX. Servitori. — XXI. Venat.

Ori-ce daraveri, pe cari poporul le are aproape zilnic atât cu diregătorii administrative, cât și cu jude-

cătorii din patrie, cărturarii din popor le află în cartea aceasta toate la un loc, bine lămurite și spuse în limba poporală și înțeleasă de toți.

Prețul acestei cărți folositoare este numai 1 coroană (50 cruceri) și se poate comanda atât la autor în M.-Pécska, cât și la administrațiunea „Tribunei Poporului“.

„Revista economică“, organ pentru societăți financiare și comerciale. Apare la 10 a fie-cărei luni în Sibiu sub direcția Drului Coraș Diaconovici. Num 11 Anul I), din 10 Noembrie a. c are următorul cuprins: Reforma societăților anonime. Indicele deponenților, de C. Papp. Tablele de mortalitate, de M. Navrea. (Continuare și fine). Legislațiune: Budgetul anului 1900 Jurisdicțiune: Decisuni curiale: Urcarea capitalului social, Responsabilitatea direcțiunii, Pretensiuni binate pe cambii, Desdaunarea beneficiului detras, Obligațiunea garantului solidar, Probarea imitațiunii. Decisuni ale judecătorei administrative: Ștergerea competenței urcate. Statistică: Recensământul din anul 1900. Afaceri de dare: Reforma dărilor, Darea de bursă, Reducerea timbrului de înserate. Agricultură: Situațiunea agricolă, Expozițiunile românești din Sibiu, Re-uniune economică în Orăștie. Comerțiu Reputațiunea comerțului român. Comunicațiune: Tausformarea portului postal în valuta de coroane, Posta, telegraful și telefonul în Ungaria în anul 1898. Industrie: Socialistii despre legea industrială, Asociațiuni industriale. Revis a financiară: Situațiunea, Cotarea efectelor în procente. Cronică: Necrolog, O nouă bancă românească, „Racoțana“, Post de comptabil. Epoci de aur a Transilvaniei, Bancnotele de un florin și crucerii de aramă, Monetizările în anul 1900. Învățământul economic: Examenul la școala agronomică de model a comitatului Sibiu, Stipendii pentru fitorii învăța-

tori ai școalelor economice de repetițiune. Curs de vară pentru preoți și învățători la școala de agricultură din Iași. Literatura economică: „Novele baze politice maghiare“. — Bibliografie. Trup la sorți. Amortisări. Bursa de efecte Viena și Budapesta. Bursa de efecte București. Bursa de mărfuri din Buda-pesta. Inserțiuni.

„Drepturile, datorințele și responsabilitatea membrilor de direcțiune“, Alfred Kormos, trad. de Constantin Pop, funcționar la „Albina“. O foarte importantă pentru membrii direcțiunea tuturor institutelor bău și a ori-căror societăți pe a Costă 1 fl. 50.

„Povestea unei coroane de oșăz“, subtitul nostru poet George Coșbu, scris în București, în editura librăriei Sfetea, cu o mulțime de ilustrațiuni colorate într'un text istoric-poporal, extinde pe 260 pagini ale volumului în mat octav mare, cu un tipar frumos. At se poate de bine îngrijit. Prețul: 50 bani. — Din titlul cărții încă se vede, că ea cuprinde istorisirea de „Restaurarea domniei românești și a țării pentru nea înmărire“, scrisă anonim în 1848. Începând dela introducere, pe 20 pagini ei din urmă, cartea aceasta, în 100 bi, este scrisă cu atâta foc și dragoste neam, cu atâta măiestrie și farmec și într'o limbă atât de dulce poporală, încât începând odată s'o citești, n'o mai poți lăsa din mână până ai isprăvit-o. Și după ce citi o odată, din nou o începi și merec tești și tot nu te mai saturi. — O căvără podoabă literară și un măpă neprețuit în literatura noastră poporală serviciul, ce are să facă opul acestui nului cărturar nu numai în România, toate țerile locuite de Români, — nemi va fi. Va relinva, unde va trebui, va ția, unde este: adevăratul simț național, birea curată de neam și de patrie, biful spre fapte mari și glorioase și nita dragoste pentru limba strămoșească.

Calindarul nostru

pe anul visect 1900

ca prim călindar scos în tipografia noastră

a apărut tocmai acum

cu ilustrațiuni, cu un bogat și variat cuprins literar.

Prețul 30 cr.

plus 5 cr. porto postal.

Doritorii de a și-l procura sunt rugați

a se adresa la

Administrația „Tribunei Poporului“.

La comande mai mari de 10 exemplare

dăm 20% rabat.

ADMINISTRAȚIA

„Tribunei Poporului“.

A apărut în tipografia
noastră și se află de vânzare

la

Administrația „Tribunei Poporului“

sub numirea

„AMICUL POPORULUI“

„îndreptător în cauze administrative și judecătorești pentru poporul român“

de TITU VUCULESCU pretor,

cu prețul de 50 cr. plus 5 cr. porto postal.

O carte în adevăr folositoare pentru popor, care cuprinde sfaturi și învățături de foarte mare folos pentru toate trebile și trebuințele poporului.

Administrația

„Tribunei Poporului“